

ΩΜΕΓΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστολὴν καὶ πρῶτον ἀπεμνηστεύει χρόνον
τὴν κλεινὴν οὐδὲν γὰρ τὴν Παρθενόνα.

Χίμα καὶ ἐνθαλάσσα καὶ ἔτι
καὶ ἔλα χίμα Μπαρμπαλέτη.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ενδιαφέροντα πολλὰ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ.
Συνδρομαὶ γὰρ κάθε χρόνο—ὅ κατὰ φρόγκα εἶναι μ' ὄνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέτρα—δὲ καὶ φρόγκα καὶ τὸ χέρι.

Τοῦ Μαῖου δεκάτη καὶ τρίτη,
καὶ ἡ Ρωσία προδίδει κηρύττει.

Πόντιος ἐνθαλάσσα καὶ σαρανταίνα,
'στὴ Βουλὴ καὶ πάλι τὰ συνεδισμένα.

Τοῦ Κόντε στεφανώματα
γὰρ νέα κατορθώματα.

Ἀπὸ τὴν ὁρᾶν τὴν δευτὴν
πολλοὶ πολλὰ περιμένα,
καὶ τὴν δεκάτην προῖτην
πολλὰ γαῖλα καὶ ὅσμιαν,
ἐπὶ τὴν δύο ξέλινα τὸν Ἀθῆναι ἐπὶ τὴν
καὶ ποῦροι πατριῶται
ἐπὶ τὴν πρὸς τὸν Ρωμῶν τὸ μέγα Βουλευτήριον,
τὸ συνορεθὸν μὲ λαμπρὸν τοῦ Χορὸν ἀποδεδειγμένον,
μὲ τὸ γυναικῶν κηρύττει καὶ τὸν Κολοκοιτῶν,
ποῦ καθ' ἑαυτὴν χιλμῶν μὲς κατακαμαρῶν.

Ἐξ ἐκείνων τὸν σπουδῶν πρὸς τὰς θύρας τῆς Βουλῆς
ἕνας ἦν ὁ Φασουλῆς
καὶ ἄλλος ἦν ὁ Περιούλιος,
ὁ καθ' ἑαυτὸν νέος οὐκ ὀκνῶν.

Ἀν' ἑαυτὸν καὶ ἐκείνους,
καὶ μὲ μάλα ὁ γὰρ
τὸν Προδουλογὸν ἔχον,
ποῦ ποιεῖται τὴν πατρίδα.

Ὁ Προδουλογὸς ὁ πᾶν
μὲς σὺν τὸν ἀθῶν τὴν στήν
λεγεῖς, καμαρῶν μὲς,
ἐκαμῶν τὸ γένος.

Τὸν ἐπὶ τὴν στήν
τὰ δύο ξέλινα κωδῶνα,
ποῦ δοξάζουν τὸν
καὶ τὸ κοινὸν χρόνον.

Κ' ἐπὶ τὸν στήν
ὁδο στέφανο κατῶν

γὰρ τὴν ἐκλογὴν τῆς Πάλλης
καὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς Τήνου.

Κ' ἐπὶ τὴν στήν μ' αὐτὰ
τὴν στήν τὸν κεφαλὴν,
ὁδο τὸν μὲς καὶ
καὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς Βουλῆς.

Κ' ἐπὶ τὴν στήν
καὶ τὸν Κόντε χαρῶν
τὸν Ἑγγλεῖσιν καὶ
καὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς Βουλῆς.

Χαίρε, τοῦ λέν, καμαρῶν,
χαίρε, τοῦ λέν, τὸν
ποῦ δὲν ἐκλογῶν ποῦ
τὸν γένος σκυλοῦ.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τὸν ἐκλογὴν ἐκείνων
ὁ κηρύττει καὶ τὸν ἀντίκον κατῶν.
Σὺ μὲ τὴν ἐκλογὴν τὸν μὲς ἀντιπρόσωπος
τὰ κοινὰ στήν,
καὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς Βουλῆς.
ὁδο τὸν Πατριῶν ἔχον.

Σὺ μὲ τὴν ἐκλογὴν μὲς ἑαυτὸν ἀντίκον
καὶ τὸν ἐκλογὴν κατὰ πατῶν καὶ αἰώνων,
ὁδο μὲ τὴν ἐκλογὴν μὲς ἑαυτὸν ἀντίκον
πᾶς προσέχῃς τὸν πᾶν τὸν Μαροῦν.

Τὸ κηρύττει ἐκλογῶν,
καὶ τὸν ἐκλογὴν ἐκλογῶν
Ρωμῶν ἀντιπρόσωπος
πᾶς τὸν ἐκλογῶν τὸν ἐκλογῶν

καὶ τῆς Βουλῆς κανονισμοὺς
θὰ γράψῃς περιφρήμως.

Ἐὸν θὰ κάμῃς εὐφραπίεις
τοῦ κράτους τοὺς πατέρας,
καὶ νύχουν κόκκον ἐντροπῆς
ἐφάπαξ τῆς ἡμέρας.

Με σένα γλώσσας θὰ δεθοῦν
ἀγροίκων φαμφαρῶνων,
καὶ τῶποι θὰ λεημονηθοῦν
παρρηχημένον χρόνων.

Σὺ Λούθηρος θ' ἀναφανῇς
κάθε προστύχον στήνης,
ἐστὶ Τσολιάδες ἀγενεῖς
Μυλλόδρους θὰ τοὺς κάμῃς.

Με σένα, Κόνιε προσφίλῃ,
τῆς ὑποσύνης θρόνιμο,
θάνατο τοῦ κράτους ἡ Βουλὴ
τῆς εὐγενείας κρέμα.

Ἰππῶναι θάβρουν ἀληθεῖς
'στὸ κράτος τῶν ἀνιδῶν,
ποῦ θὰ νηπάζουν ἀπαθεῖς
τῆς γάμπαις τῶν δανιδῶν.

Κόσμος θὰ λάμψῃ ζηλευτός,
χάρμα τῆς πολιτείας,
θὰ λειψῇ πλῆον κα' ὁ κρυφτός
κα' ἐνοστάσεις ἀπαθείας.

Θὰ λείρουν κα' οἱ παραξήμονοι
καὶ τὰ κακὰ τὰ πρῶτα,
καὶ θὰ τηροῦνται κα' οἱ θεσμοὶ
χωρὶς τὰ λειψῇ γιότα.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων
δὲν ἔχουν κύρος τοῦ λοιποῦ κα' οἱ λήραιοι μισελήνων.
Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν φατίζεῖ νέος φάρος
τῆς νομιμόφρονος φυλῆς τὴν πόσιν εὐδωσσίαν,
μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν ἐνθαρρυνθεὶς κα' ὁ Τυάρος
νὰ δώσῃ τώρα σκέπεται πρὸς βλοὺς ἀμνηστίας.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν κα' ἡ Δούμα τῆς Ρωσσίας
τὴν Δούμαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐνθέρμως συνεχάζει,
κα' ὡς τύπον κα' ὡς ὑπόδειγμα σοφῆς νομοθεσίας
τὸ Σύνταγμα μᾶς φαίνεται πῶς οἴγουρα θὰ πάσῃ.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν θὰ πᾶν' μὴτρός με θάρρος
καὶ κάθε Συναγματικῶς τῶν Ρώσων Γουποδάρος.
Ἀδύτη τὴν ἐπικύρωσιν
ὡς ἀγαθὴν συμπλήρωσιν
κα' ἑμῆς τὴν ἐξυμνοῦμεν
κα' ὅλοι τὴν προσκυνοῦμεν.

Φαυδρύνεται τὸ πρόσωπον Μουζικίου σκυθρωποῦ
καὶ τόσων παρανομῶν συντρίβειν τοὺς κρίκους,

κα' ἐπιτροπὰς θὰ στέλλωμεν' στῆς κἀλπαις τοῦ λοιποῦ
ἀραιμάνους μόρτηδες καὶ ληστοφυγοδίκους.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τιμῇ' σὰ καθεστῶτα,
κα' οἱ νόμοι δὲν θὰ κάνουνε' στοὺς παρανόμους πλάταϊς,
μήτε ναυεῖς δικαστικῶς δὲν θὰ μετῶ' σὺν πρῶτα
πόσας' στὴν κἀλήν βρέθησαν ἀπώστευταις πατάταις.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν ἐξήρθησαν φρονήματα
καὶ χαραντῆρες Βουλευτῶν γενναῖοι κα' εὐστατεῖς,
ποῦ φανερὰ τὰς ἐκλογὰς ἀκύρωσαν' στὰ τμήματα
κα' ἔπειτα τὰς ἐκύρωσαν πληθοῦσιν τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων
τὸ σθένος ἐθανυμάσαμεν πατέρων χαλινβδίνων.
Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν ἐκείνῃ τῆς Βουλῆς
μ' ἐπαίρους δαυριεῖς
τὸ σθένος παραδίδωμεν πατέρων βουλευφῶρων
εἰς τὰς μελλούσας γενεὰς κοιλιακῶν ρητόρων.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων
πᾶς ἐκλογεὺς νομοταγῆς
τῆς Συνταγματιστοφύρου γῆς
θὰ στέλλεται' στὴν Ἰθρον.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν κα' οἱ φίλοι Γουποδάροι,
ποῦ τόσας' λευθεραῖς ζῆτοῦν,
κάθε Γκαπῶν θὰ ρωποῦν:
εἰσα παππᾶς γιὰ πλῆρη;

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν καὶ πάλ' ἡ Γακουμίνα
εὐρέθη' στῆς κνήσας τὸν τελευταῖον μήνα,
ἡ δὲ καμηλοπαρδαλὶς τοῦ Ζωρολογικοῦ
ἐγέννησ' ἕνα νόστιμο καμηλοπαρδαλάκι,
μὰ κα' ἡ γαστήρ τοῦ Σώματος τοῦ Νομοθετικοῦ
κανονισμῶδες ἐγκυμονεῖ καὶ σκουῖζει τὸ Παλλάκι.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν καθεῖς' ἱερεμία
ἀλλὰς τώρα τὸν σκοπὸ τοῦ πρώτου τραγουδιοῦ,
κα' ἡ κατὰ νόμον κύρωσις κάθε παρανομίας
ὧδὴν νουνοῦπαι φαίνεται σὲ κέρατο βωδοῦ.

Ἐγανωθήκαν' τὰ μεγάλα τῆς κάθε κλύθρας γυλάβας,
κα' οἱ κἀνοικοὶ τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνης' Ἀλλαχάβας,
ὅπου ζῆτοῦν Πρωθυπουργοὶν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ,
πρὸς τῆς Κερκυρας θὰ σιταροῦν τὸν Κόνιε δίχως ἄλλο.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν κοπέλια νεκρήντα
τὸν Κερκυραῖο τὸν τραβοῦν ἀπὸ τὴν ρεδικιότα,
καὶ τοῦ φωνάζουν: τράβα
πέρα' στὴν Ἀλλαχάβα.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τὸ σήμαντρον σημαίνωμεν
μελλούσας ἀναπλάσεις,
κα' ἡμέρας περιμῶμεν
νέας τῶν νόμων δράσεις.

Κα' οἱ θεοὶ τινέζομεν δημοῦ
ὄμνο Πινδαρικοῦ,
κα' ἐγέννησε καὶ μὰ μαῖμμοῦ
'στὸν Ζωρολογικό.

ἴσῃα τοῦπαν τὰ ζαγάρα, ποῦ τιμοῦν τὴν ἑλποσύνην,
καὶ τὸν ἑσπεραν συγχρότως,
πλὴν ἐκείνος ἐπιμόνος
ἐν ἰδέσῃ τοῦς στεφάνους ἀπὸ μετριοφροσύνης.

**Ὁ Πρωτοπυργὸς μιλεῖ
μὲ παράπανο πολὺ.**

Γιὰτὶ κα' ἐχθροὶ καὶ φίλοι
μοῦ εἰσπνέονται σὰν οὐλοῖ;
Γιὰτὶ τὸν Θεοτόκῃ
κινεῖται προπατὴρ;
μήπως τὸ πικροῦμαι
οὐκ ἔπραγα κα' αὐτός;

Γιὰτὶ μ' αὐτὴν τὴν Τήνο,
γιὰτὶ μ' αὐτὴν τὴν Πάλλη
μὲ κἀνεὶα τὰ σβήνω,
μοῦ τρεῖτε τὸ νεφάρι;

Γιὰτὶ σὺ πρῶτο φρόρε
μὲ πλοῖα δὲν πηδάς,
μὰ πικροτραγοῦσάτε
μὲ τόνο ἰδ' ὑμῶρε;

Πῶς ἔγινε κα' αὐτὸ
σ' ἑμένα τὸν Ἑγγλέο,
ποῦ τόσα μελεῖ
κα' ἐν οὐ παισι τοῖς δὲν παῖζω;

Δὲν ἔκουφα πρὸς ὅλους
καὶ μὲ τὸ παραπάνω
πὺς γρήγορα θά' κἀνω
σκατεῖματα καὶ στέλλω;

Δὲν εἶπα πῶς θ' ἀλλάξω
Βουλὴν ναυονισμοῦ,
κα' ὀργήνως θά' φυλάξω
τοῦ κρᾶτους τοῦς δεσμούς;

Ποῦς τὰ προγράμματά μου
δὲν ἔκρινε, δὲν εἰδε;
δὲν εἶπα πῶς νοτῶν
θά' γίνετ' εὐπαγεῖλαι;

Μὲ κρᾶτος Κολονέλου
πρὸς μάχας δὲν σφαιρῶ;
μὲ σκούρη Μαλαχίλου
δὲν πρόβαλα κα' ἐγώ;

Γιὰτὶ δὲν φιλῶ ἡ λάβα
τοῦ στήθους μου κατένα;
γιὰτὶ στήν' Ἀλλαχάβα
τὰ στέλλετε κα' ἑμένα;

Γιὰτὶ παρανοῦτε
μὲ ρουρλωμένο μάτι;
γιὰτὶ παραλυσάτε
μοῦ! μὲ τὸν Κορρήν;

Γιὰτὶ γιὰτὶ χυμᾶτε
σὲν Κόνε σας σὰν λίκας;
γιὰτὶ δὲν ἐκτιμᾶτε
τὸ τόσο νοτιλλο;

Τζόγαις, γιὰτὶ μὲ σκάνετε;
τζόγαις μου, κἀνεα, γέλας,
γιὰτὶ καὶ πᾶσι κἀνετε
σ' ἑμένα ναυαρχίαις;